

at der lige efter følger en Bevilling til Hæren. Det er den gamle Treklang, det gamle Højres gamle Løsen: Gud, Konge og Fædreland, netop i den gamle Orden. Jeg ved ikke, om det er Ironi af Formanden eller et ondskabsfuldt Spil af Skæbnen, at denne Rækkefølge er bleven netop, som den er bleven.

I Dag skulle vi til de gamle Prinsesser og de ny Kanoner. Disse Prinsesser ere jo gamle, om end ikke just gode Bekendte af dette Ting. Fire Regeringer i Rad have fremsat Forslag om disse Medgiftslove. Det er allerede nu $5\frac{1}{2}$ Aar siden, at Prinsesse Louise blev gift, og $4\frac{1}{2}$ Aar siden, at Prinsesse Ingeborg blev gift. Det er altsaa gamle Sager. Jeg kender ikke stort til disse Prinsessers private Forhold, men paa den anden Side har jeg saa lidt som Offentligheden hørt Tale om, at det i det hele er gaaet dem daarligt i disse $5\frac{1}{2}$ og $4\frac{1}{2}$ Aar. De fik ikke den Gang denne Medgift paa 240,000 Kr., som de havde gjort Regning paa, men jeg har ikke hørt Tale om, at der er sket noget galt alligevel. Jeg ved ikke, hvorledes de have sat Bo, hvorledes de have klaret sig uden de 120,000 Kr. Maaske have de taget deres Møbler paa Afbetaling, det maa saa mange Arbejdere og Arbejdersker gøre, og det hænder da ikke saa sjældent, at de kunne forregne sig, at de ikke faa saa godt Arbejde, som de havde tænkt sig, og at det kniber noget med at betale Afdragene paa Møblerne, og en skøn Dag, naar Hvedebrødsdagene ere endte, kan der saa komme et ubehageligt Besøg af Kongens Foged. Men om noget saadant har jeg ikke hørt Tale i dette Tilfælde.

Som sagt, 4 Regeringer i Rad have fremsat disse Forslag om Medgift. Første Gang var det Ministeriet Reedtz-Thott i Efteraaret 1896, det fremsatte kun Forslag om Prinsesse Louises Medgift, thi Prinsesse Ingeborg var endnu ikke bleven gift den Gang. Folketinget gav det Forslag en pæn stille Begravelse. Aaret efter havde vi faaet Ministeriet Hørring, og nu kom dette Ministerium med Medgiftslove baade for Prinsesse Ingeborg og Prinsesse Louise. Folketinget gav dette Forslag ganske den samme Modtagelse, som det havde givet det Reedtz-Thott'ske Forslag. Alligevel kom Ministeriet Hørring igen næste Efteraar 1898 og næste Efteraar igen i 1899. Forslaget fik stadig den samme Modtagelse fra Folketingets Side. Saa kom Ministeriet Sehested i Efteraaret 1900 og fremsatte paa ny for 5te Gang disse Medgiftslove, og naturligvis gav Folketinget dem ganske

den samme Modtagelse som tidligere. Nu kommer Forslaget for 6te Gang, og det kan ikke nægtes, at nu spadsere Prinsesserne ind i Folketinget i noget mere interessante Omstændigheder end tidligere. Det er nemlig en Venstreregering, Danmarks første Venstreregering, der nu fremsætter Lovforslag derom. Det er altsaa en Frugt af Systemskiftet.

Dette Ord Systemskifte er vel nok blevet gentaget de tusinde Gange siden den 23de Juli. Nu begynde vi efterhaanden at skulle se Frugterne af Systemskiftet, og det kan ikke nægtes, at der er en Forskel. Jeg saa det forklaret forleden Dag i et Venstreblad, hvorledes Højres Regeringer fremsatte Forslagene om Medgift og nyt Feltskyts, men Forslagene bleve ikke gennemførte; nu derimod have vi faaet et Systemskifte, og det bestaar deri, at nu ville disse Forslag ikke blot blive fremsatte, men de have ogsaa Udsigt til at blive gennemførte. Efter denne Forklaring var det i alt Fald paa disse Omraader en Fordel at leve under Højres Regimente; thi da kom disse Penge ikke ud af Statskassen, de bleve liggende, og de ligge der endnu. Nu skal der efter et Venstreblads Mening være nogen Sandsynlighed for, at disse Penge, nu, da vi have faaet Systemskiftet, komme ud af Statskassen. Man kan altsaa neppe nu sige, hvad man sagde nogle Aar efter den franske Revolution, i det bekendte Digt, der forekommer i Madame Angots Datter: „Formerne skifte, Systemet bestaar, den rige stadig den fattige flaar“. Det gælder ikke her, for det er jo en Kendsgerning, som er fastslaaet af alle — selv Højres Ordfører sluttede sig dertil — at Systemet er forandret, vi have faaet et nyt System. Man kan altsaa ikke sige: Formerne skifte, Systemet bestaar, Rigmanden stadig den fattige flaar, man kan derimod omskrive Verset saaledes: „Systemet skifter, men Formen bestaar, Rigmanden stadig den fattige flaar“. Her er jo Tale om at bevilge Døtrene af Landets rigeste Mand 240,000 Kr. i Medgift, 240,000 Kr. af Statens Midler, af Folkets Ejendom, af Penge, der ere indkomne ved Skatter, der, efter hvad en national-økonomisk Professor ved Københavns Universitet har sagt, repræsentere en Sum af Savn og Lidelser for den arbejdende Befolkning.

Da Højrebladene i Sommer straks efter Systemskiftet skrev, at nu vilde Prinsesse-medgiftsloven komme frem paa ny og blive gennemført — det var Højrebladene, der først bragte denne opsigtsvækkende Nyhed